

מ"ת 54347/08/19 - אור בוחניק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 54347-08-19 מדינת ישראל נ' בוחניק
תיק חיצוני: 365339/2019

בפני כבוד השופטת קרן וקסלר
המבקש: אור בוחניק
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. ביום 18.3.2021 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור אשר במסגרתה עתר לביטול כלל התנאים המגבילים נגדו.
2. ביום 21.3.2021, ולאחר שהבקשה נקבעה לדיון ליום 4.4.2021, הגיש ב"כ המשיב בקשה להקדמת מועד הדיון והוסיף כי **"לאחר קבלת ההחלטה בדבר נועד הדיון הודע לח"מ כי המבקש מעוניין לנסוע לחו"ל בין התאריכים 2.4.2021 - 30.4.2021"**.
3. בדיון שנערך בפניי ביום 4.4.2021, נוכח חלוף הזמן מאז שחרורו של המשיב, הוריתי על הקלה בתנאי השחרור, כך שהמשיב ישהה בתנאי מעצר בית בשעות הלילה בלבד וביתר שעות היום יהיה חופשי ממגבלות. כמו כן הוריתי על הכנת תסקיר שירות המבחן אשר יתייחס לאפשרות הקלה נוספת עם המשיב.
4. במהלך הדיון ולאחר הקראת ההחלטה, פנה ב"כ המשיב לבית המשפט וביקש לדון בבקשתו של המשיב להתיר לו לנסוע לחו"ל.
5. כמפורט לעיל, בקשה זו הוצגה בין השורות והתבקשה באופן תמציתי ואגבי במסגרת הבקשה בכתב.
6. בטיעוניו בעל פה הוסיף ב"כ המשיב, כי המשיב תכנן לנסוע בלוויית חבריו לתקופה בת כחודש ימים למקסיקו, שם עתיד להינשא אחד החברים. כן נטען, כי המשיב נמצא בקשר עם שירות המבחן, מצוי בתנאים מגבילים תקופה ארוכה ויש לאפשר לו להמשיך בחייו.
7. ב"כ המבקשת התנגד לבקשה וזאת נוכח טיב העבירות המיוחסות למשיב וכן על רקע הימצאותו של המשיב בתהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן אשר עלול להיקטע למשך חודש ימים בשל נסיעה שטיבה לא הובהר.

דין והכרעה

8. המבחן המנחה לאיזון בין זכות נאשם לחופש תנועה לבין האינטרס הציבורי בקיום ההליך בעניינו הוא קיומה של אפשרות סבירה או חשש סביר כי יציאת הנאשם מהארץ תסכל את ההליך המשפטי נגדו. במסגרת בחינה זו ישקול בית המשפט, בין היתר, את נסיבות ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם וחומרתה, את חומרת העונש הצפוי לו, את השלב שבו נמצא ההליך הפלילי ונסיבות אישיות, לרבות מטרת הנסיעה ומידת הפגיעה הגלומה במניעתה מן הנאשם (בש"פ 6834/19 **רייבון נ' מדינת ישראל** [7.11.2019]; בש"פ 5474/14 **מדינת ישראל נ' מאיר אוחנה** [28.7.2014]; בש"פ 1035/20 **מיכאל גנור נ' מדינת ישראל** [23.2.2021]; בש"פ 1746/10 **ניימן נ' מדינת ישראל** - פסקה 16 [26.4.2010]).

9. בנסיבות בהן אדם הורשע ודינו נגזר לעונש מאסר, נפסק כי לא תותר יציאתו לחו"ל, אף אם עוכב ריצוי העונש, אלא במקרים חריגים ונדירים, כדוגמת טיפול רפואי דחוף או אילוף כבד משקל אחר (ע"פ 9180/16 **מליק נ' מדינת ישראל** [9.1.2017]; ע"פ 5307/09 **דיוויס נ' מדינת ישראל** [30.07.2009]).

10. בעניינו, מדובר במי שהודה בעובדות כתב אישום מתוקן לפיהן במשך כחודשיים גידל סם מסוכן מסוג קנבוס במעבדת סמים מאובזרת תוך גניבת חשמל והורשע בהתאם לכך בעבירות של גידול יצור והכנת סמים מסוכנים- עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973, נטילת חשמל לפי סעיף 400 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 והחזקת סם מסוכן שא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973.

11. אמנם, דינו של המשיב טרם נגזר ולפיכך לא ניתן ללמוד גזירה שווה מעניינם של נאשמים שנגזרו עליהם עונשי מאסר לעניינו, אולם מדובר במי שלא עומדת לו חזקת החפות ונמצא עדיין בתנאים מגבילים, ולו מינימליים, בגין העבירות המיוחסות לו.

12. טיעונים לעונש בעניינו של המשיב נקבעו לחודש מאי וזאת לבקשת שירות המבחן אשר מצא לנכון לעקוב משך תקופה נוספת אחר התקדמותו של המשיב בהליך הטיפולי נוכח העובדה כי נכון לחודש ינואר השנה טרם השתלב המשיב בטיפול והקשר עמו לא היה יציב.

13. אשר למטרת הנסיעה, מדובר בנסיעה בנסיבות חברתיות, למטרה שאיננה מחויבת המציאות, לתקופה ממושכת בת כחודש ימים, ליעד רחוק, ללא כל פיקוח או מסגרת.

14. נוכח האמור לעיל, אני סבורה כי נסיעת המשיב לחו"ל תסכל את מטרת ההליך המשפטי נגדו ואף אין זה ראוי בנסיבות אלה להתיר את נסיעתו.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשפ"א, 04 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.